

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ขอบทวนความเห็นเกี่ยวกับการนำสินค้าประเภทสัตว์หรือซากสัตว์
เข้าไปในเขตปลอดอากร

กรมศุลกากรได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๕๒๐/๑๒๑๑๐ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔
ขอบทวนความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับการนำสินค้าประเภทสัตว์หรือซากสัตว์
เข้าไปในเขตปลอดอากร ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยตอบข้อหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการ
การนำสินค้าประเภทสัตว์หรือซากสัตว์เข้าไปในเขตปลอดอากร ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกา เรื่อง การนำสินค้าประเภทสัตว์หรือซากสัตว์เข้าไปในเขตปลอดอากร (เรื่องเสร็จที่ ๗๑๐/๒๕๖๒)
สรุปได้ว่า มาตรา ๑๕๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่กำหนดยกเว้นการใช้บังคับ
บทบัญญัติแห่งกฎหมายบางประการนั้นมีเจตนารมณ์เพื่อลดภาระของผู้ประกอบการในการปฏิบัติตาม
กฎหมายและเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการในด้านพิธีการศุลกากร เนื่องจากของที่ผลิต
ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดขึ้นภายในเขตปลอดอากรในกรณีนี้มุ่งประสงค์
จะส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติตามมาตรฐานของประเทศที่นำเข้าอยู่แล้ว การกำหนดให้
ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในเรื่องนี้อีกจึงเป็นการเพิ่มภาระแก่ผู้ประกอบการมากเกินไป
แต่การยกเว้นการใช้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวตามมาตรา ๑๕๒ แห่งพระราชบัญญัติ
ศุลกากรฯ ไม่รวมถึงการยกเว้นการควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์
ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อันมีวัตถุประสงค์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด
จากสัตว์หรือซากสัตว์เพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชนซึ่งเป็นคนละวัตถุประสงค์
กับพระราชบัญญัติศุลกากรฯ เพราะในการนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักรแม้ว่าจะอยู่
ภายในเขตปลอดอากร แต่เชื้อโรคจากสัตว์หรือซากสัตว์ก็อาจแพร่กระจายออกไปสู่ภายนอก
เขตปลอดอากรได้ ดังนั้น พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ฯ จึงใช้บังคับแก่กรณีการนำสัตว์
หรือซากสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อนำเข้าไปในเขตปลอดอากรด้วย

ภายหลังจากที่ได้มีความเห็นตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าว
กรมศุลกากรมีประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานในเขตปลอดอากร สรุปข้อเท็จจริงได้ดังนี้

๑. กรมศุลกากรพบปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานและข้อร้องเรียนจาก
ผู้นำสินค้าประเภทสัตว์และซากสัตว์จากต่างประเทศเข้าไปในเขตปลอดอากรที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่กำหนด
ในกฎกระทรวงกำหนดพื้นที่ที่ได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้อง
การควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักร การส่งออกไปนอกราชอาณาจักร การครอบครอง
หรือการใช้ประโยชน์ซึ่งของในเขตปลอดอากร พ.ศ. ๒๕๖๐ หลายประการ ทำให้พนักงานศุลกากร
ไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายในการนำเข้าเขตปลอดอากรให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างเป็นรูปธรรม
ตามภารกิจของกรมศุลกากรและเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐
ที่มีการปรับปรุงขั้นตอนพิธีการศุลกากรและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการค้าการลงทุน
และลดภาระภาคเอกชนอันจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวม

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๑๒/๒๒๘ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒. กรมศุลกากรมีความเห็นว่า มาตรา ๑๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่บัญญัติให้การนำของหรือวัตถุติดตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งเข้าไปในเขตปลอดอากร ให้ของนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้ามา ในราชอาณาจักร การส่งออกป้อนราชอาณาจักร การครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ซึ่งของดังกล่าว เฉพาะในพื้นที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง นั้น มีเจตนารมณ์เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับ ผู้ประกอบการในการนำของเข้ามาเพื่อทำการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใด ในเขตปลอดอากรเพียงเฉพาะเขตปลอดอากรบางแห่งในพื้นที่ที่มีการกำหนดไว้ในกฎกระทรวง กำหนดพื้นที่ที่ได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้ามา ในราชอาณาจักร การส่งออกป้อนราชอาณาจักร การครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ซึ่งของ ในเขตปลอดอากรฯ เท่านั้น เพื่อที่จะให้ชะลอการดำเนินการตามมาตรการควบคุมตามกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องออกไปก่อนทุกกรณีจนกว่าจะมีการนำออกจากเขตปลอดอากร เนื่องจากของที่ผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดขึ้นภายในเขตปลอดอากรนั้นมุ่งประสงค์ที่จะส่งออก ไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งโดยปกติผู้ประกอบการย่อมจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานของประเทศที่นำเข้า อยู่แล้ว การกำหนดให้ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในเรื่องนั้นอีก จึงเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ ผู้ประกอบการ และหากต่อมาผู้นำของเข้าไปในเขตปลอดอากรดังกล่าวนำของที่ได้รับการชะลอ การดำเนินการตามมาตรการควบคุมตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องออกจากเขตปลอดอากร เพื่อใช้ หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ก็จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้ามา ในราชอาณาจักร การควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตรา หรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น ตามมาตรา ๑๕๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ อยู่แล้ว

๓. สำหรับกรณีที่คณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นในเรื่องเสรีจที่ ๗๑๐/๒๕๖๒ ว่า การนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักร แม้ว่าจะอยู่ในเขตปลอดอากรแต่เชื้อโรคจากสัตว์ หรือซากสัตว์ก็อาจแพร่กระจายออกไปสู่ภายนอกเขตปลอดอากรได้ ดังนั้น พระราชบัญญัติ โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงใช้บังคับแก่กรณีการนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อนำเข้าไปในเขตปลอดอากรด้วย ที่ผ่านมารกรมปศุสัตว์ได้ขยายเวลาบังคับใช้มาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ฯ ออกไปหลายครั้ง อีกทั้งยังไม่เคยมีข้อมูลปรากฏว่า มีเชื้อโรค จากสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำไปในเขตปลอดอากรแพร่กระจายออกไป ภายนอกเขตปลอดอากรได้ และวิธีการในการควบคุมของผู้ประกอบการที่มีการนำสินค้าประเภทนี้เข้ามา ในราชอาณาจักรเพื่อส่งออกป้อนราชอาณาจักรย่อมจะต้องมีวิธีการควบคุมที่มีมาตรฐานสูง เช่น สถานที่จัดเก็บสินค้าจะไม่มีการจัดเก็บสินค้าที่จะนำเข้าจำหน่ายภายในประเทศด้วย และจะไม่มี การเปิดสินค้าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อทำการผลิตหรือแบ่งแยกสินค้า เป็นต้น ซึ่งในทางกลับกัน หากมีการเปิดหีบห่อเพื่อชั่งตัวอย่างไปวิเคราะห์อาจเป็นช่องทางให้เชื้อโรคแพร่กระจายได้ ประกอบกับ การกำหนดให้ต้องดำเนินการตามแนวทางของกรมปศุสัตว์ดังกล่าว เป็นการเพิ่มขึ้นตอนที่ยังไม่จำเป็น เพิ่มค่าใช้จ่าย และระยะเวลาในการดำเนินการทางธุรกิจเป็นจำนวนมาก เนื่องจากจะต้องเสียค่าวิเคราะห์ ประมาณณิกิลกรัมละ ๗ บาท ซึ่งเป็นอุปสรรคทางการค้าของผู้นำเข้าที่ใช้สิทธิประโยชน์ด้านเขตปลอดอากร ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร อีกทั้งประเทศไทยได้ตั้งเป้าในการเป็นผู้นำของศูนย์กลางการกระจายสินค้า ไปยังประเทศอื่น ๆ และผู้นำเข้าดังกล่าวก็ได้มีวัตถุประสงค์ในการนำสินค้าเข้ามาจำหน่ายหรือบริโภค ภายในประเทศไทยแต่อย่างใด

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น กรมศุลกากรจึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาทบทวนความเห็นในเรื่องดังกล่าว เพื่อให้กรมศุลกากรจะได้กำหนดเป็นแนวทาง ในการปฏิบัติสำหรับการนำของเข้าไปในเขตปลอดอากรตามพื้นที่ที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนด พื้นที่ที่ได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้ามา ในราชอาณาจักร การส่งออกไปนอกราชอาณาจักร การครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ซึ่งของ ในเขตปลอดอากร พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมศุลกากร โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) และผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมปศุสัตว์) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ยืนยันความเห็นตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การนำสินค้าประเภทสัตว์หรือซากสัตว์เข้าไปในเขตปลอดอากร (เรื่องเสรีจที่ ๗๑๐/๒๕๖๒)^๑ โดยมีความเห็นว่า การที่มาตรา ๑๕๒^๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้บัญญัติยกเว้นการใช้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้ามา ในราชอาณาจักร การส่งออกไปนอกราชอาณาจักร การครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ซึ่งของดังกล่าว เฉพาะพื้นที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีที่มีการนำของเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำวัตถุดิบ ภายในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใด กับของนั้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร และได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนด พื้นที่ที่ได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้ามา ในราชอาณาจักร การส่งออกไปนอกราชอาณาจักร การครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ซึ่งของ ในเขตปลอดอากร พ.ศ. ๒๕๖๐ ขึ้นใช้บังคับ นั้น บทบัญญัติดังกล่าวมีเจตนารมณ์และความมุ่งหมาย ที่จะอำนวยความสะดวกและลดขั้นตอนการดำเนินการให้แก่ผู้ประกอบการเฉพาะบริเวณพื้นที่ ที่กำหนด เนื่องจากของที่นำเข้าไปในเขตปลอดอากรในกรณีนี้จะต้องส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งต้องปฏิบัติตามมาตรฐานของประเทศที่นำเข้าอยู่แล้ว แต่โดยที่พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองสุขภาพและอนามัยของประชาชน จากการระบาดของโรคจากสัตว์หรือซากสัตว์ ประกอบกับการนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าไป

^๑บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การนำสินค้าประเภทสัตว์หรือซากสัตว์เข้าไป ในเขตปลอดอากร (เรื่องเสรีจที่ ๗๑๐/๒๕๖๒) ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๑๒/๙๔ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๒มาตรา ๑๕๒ ในกรณีการนำของเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำวัตถุดิบภายในราชอาณาจักร เข้าไปในเขตปลอดอากรเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดกับของนั้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ของนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุม มาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตราหรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น

การนำของหรือวัตถุดิบตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งเข้าไปในเขตปลอดอากร ให้ของนั้นได้รับ ยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักร การส่งออกไป นอกราชอาณาจักร การครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ซึ่งของดังกล่าวเฉพาะในพื้นที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การปล่อยของที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่งและวรรคสองออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้ หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักร การครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งของดังกล่าว หรือเกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตรา หรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้นนับแต่วันที่นำออกจากเขตปลอดอากร โดยถือเสมือนว่าของนั้นได้นำเข้ามา ในราชอาณาจักรในวันที่นำออกจากเขตปลอดอากร

การนำของเข้าหรือการปล่อยของออกจากเขตปลอดอากรตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในเขตปลอดอากรเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออกป้อนราชอาณาจักรอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงที่จะมีการแพร่กระจายของเชื้อโรคจากสัตว์หรือซากสัตว์ได้ จึงต้องกำหนดมาตรการในการป้องกัน ควบคุม และกำกับดูแลเกี่ยวกับการนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักรไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ใด ๆ โดยการขอรับใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๑^๓ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ฯ เพื่อให้มีการตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์ที่อาจเป็นพาหะหรือสาเหตุของการเกิดโรค เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดเป็นสำคัญด้วยเหตุนี้ การยกเว้นการใช้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามมาตรา ๑๕๒ วรรคสอง^๔ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ เพื่อลดภาระให้แก่ผู้ประกอบการเพื่อประโยชน์ด้านการค้าและการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศจึงมีเจตนารมณ์และความมุ่งหมายในการใช้บังคับที่แตกต่างจากพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ฯ ที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อควบคุมและป้องกันมิให้มีโรคระบาดเกิดขึ้นเพื่อที่จะรักษาไว้ซึ่งสุขภาพและอนามัยของประชาชนอันเป็นความปลอดภัยสาธารณะ กรณีจึงไม่สามารถนำมาตรา ๑๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ มาใช้เพื่อยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ฯ ได้ ดังนั้น การนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อนำเข้าไปในเขตปลอดอากรตามพื้นที่ที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดพื้นที่ที่ได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้าในราชอาณาจักร การส่งออกป้อนราชอาณาจักร การครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ซึ่งของในเขตปลอดอากรฯ จึงต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ฯ ด้วย

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) มีข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการรับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่า กรณีตามข้อหาหรือนี้ไม่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงอื่นใดขึ้นใหม่ที่จะเป็นผลให้เปลี่ยนแปลงความเห็นทางกฎหมายเดิม เป็นเพียงปัญหาในทางปฏิบัติที่สมควรแก้ไขด้วยวิธีการทางบริหารโดยการหารือร่วมกันระหว่างกรมศุลกากรและกรมปศุสัตว์เกี่ยวกับการบังคับการตามกฎหมายที่อยู่ในหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน อันจะนำไปสู่การใช้อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ค้ำประกันถึงประโยชน์โดยรวมของประเทศ โดยอาจพิจารณาผ่อนปรนกฎเกณฑ์ในทางบริหารเพื่อลดขั้นตอนการดำเนินการ ตลอดจนกำหนดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและเหมาะสม ตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อมิให้เป็นภาระจนเกินสมควรแก่ผู้ประกอบการที่นำของเข้าไปในเขตปลอดอากรตามมาตรา ๑๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ และเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการค้า การลงทุน และความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยต้องไม่กระทบต่อการคุ้มครองสุขภาพและอนามัยของประชาชนจากความเสี่ยงของการเกิดโรคระบาดสัตว์ และการแพร่กระจายของเชื้อโรคจากสัตว์หรือซากสัตว์ด้วย

(นายปรกรณ์ นิลประพันธ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๖๔

^๓มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ผู้ใดนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทุกครั้งที่นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร

การขออนุญาต การออกใบอนุญาต และวิธีการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น